

εἰς τὴν ὁποῖαν ἀφοσιῶνται, τὰς θετικὰς καὶ ἀσφαλεῖς ἀλλὰ μεγαλοφυεῖς προοδεύουσας. Τὸν Σερπιέρην ἐτίμησεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτήρος, καὶ πλεῖστα ἄλλα κράτη ἐκόσμησαν τὰ στήθη αὐτοῦ δι' ἀνωτάτων παρασῆμων. Μέγας ὡς ἐπιχειρηματίας ὑπῆρξε καὶ ἀνὴρ ἐξόχως φιλόκαλος καὶ καλλιτέχνης, διὰ τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ γενναιοφρόνως καὶ πάντοτε ἀθορύβως συντρέξας καὶ ὑποστηρίξας φιλομούσως τὰς ὡραίας τέχνας, ἐνισχύσας καὶ εὐεργετήσας προθύμως πᾶσαν ἀξίαν συμπαθείας ὑπαρξίν.

Εἰς τὰς γραμμὰς αὐτὰς ἐγκλείεται πλήρης ἡ φωτεινὴ ἐργασία τοῦ Ἰωάννου Σερπιέρη, ἡ καταλιπούσα εἰς τὴν κοινωνικὴν παρ' ἡμῖν ζωὴν ἄπειρα τὰ εὐεργετήματα αὐτῆς, δι' ὧν θὰ εὐλογῆται διαρκῶς τὸ ὄνομα καὶ ἡ μνήμη τοῦ πρώτου αὐτῆς χορηγοῦ καὶ μεγάλου θεμελιωτοῦ.

Ἄς σκεπάξῃ αὐτὸν ἐλαφρὰ ἡ γῆ τῆς θετῆς πατρίδος, ἣν ὡς ἰδίαν ἠγάπησε καὶ εὐηργέτησεν.

ΑΙ μάχαι ἔρριπτον κάτω ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας, φονεομένους ἢ τραυματιζομένους ἀπὸ τὰς ἐχθρικὰς δόξιδας καὶ τὰς σφαίρας. Καὶ μετεκομίζοντο ἐδῶ οἱ τραυματῖαι ἐξηντλημένοι, ὑπὸ τοῦ ψυχικοῦ καὶ τοῦ σωματικοῦ πόνου ἐναμίλλως βασανιζόμενοι.

Τότε ἐν Ἀθήναις ἐξεδηλώθη ἡ εὐεργετικὴ δύναμις τῆς φιλανθρωπίας, ἦν κατ' ἐξοχὴν ἠσκησεν ἡ γυνὴ.

Νοσοκομεῖα ἰδρύθησαν ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ αἱ κυρίαί τῆς ἀνωτέρας παρ' ἡμῖν τάξεως μετεβλήθησαν πάραυτα εἰς νοσοκόμους καὶ βοηθοὺς ἰατρῶν. Το φαινόμενον ἦτο κατ' ἐξοχὴν παρήγορον κατὰ τὰς σκληρὰς ἐκεῖνας στιγμὰς τῶν ἐθνικῶν ἀτυχημάτων, πολλὰ δὲ ὑπάρξεις αἰτινες ἐσπευσαν νὰ ἀγωνισθῶσιν ὑπὲρ τοῦ βωμοῦ τῆς Πατρίδος, ἐσώθησαν ἀπὸ τοῦ θανάτου, χάρις εἰς τὰς περιποιήσεις τῶν κυριῶν.

Ἡ ἰδιαιτάτα ἐλκύουσα τὴν κοινὴν εὐγνώμοσύνην, ἡ μετ' ἀληθοῦς αὐταπαρνύσεως ἀφοσιωθείσα εἰς τὴν περιθαλψίν τῶν τραυματιῶν, ἐκεῖνη, ἥτις ἀξίζει νὰ ταχθῇ ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ τῶν εὐεργετιδῶν, εἶνε ἀναμφηρίστως, ἡ μετριοφρονέστατα

ΙΣΑΒΕΛΛΑ ΑΛ. ΣΚΟΥΖΕ

ἐργασθεῖσα καὶ ὑπὸ ἐξόχων διαπνεομένη πάντοτε αἰσθημάτων κ. Ἰσαβέλλα Α. Σκουζέ, ἡ διαπρεπὴς σύζυγος τοῦ τέως ἐπὶ τῶν Ἐξω-

τερικῶν ὑπουργοῦ, γόνου δὲ Ἀθηναϊκωτάτης οικογενείας κ. **Ἀλεξ. Γ. Σκουζέ.**

Ἡ κ. Σκουζέ δι' ἐργασίας συντόνου, εὐφυοῦς, δραστηρίου, ἴδρυσεν ἐν τῇ Πολυτεχνικῇ σχολῇ εἰς ἑπτὰ εὐρύτατα διαμερίσματα αὐτοῦ τὸ θεραπευτήριον ἢ «Μασσαλία», ἴδρυθὲν διὰ τῶν εἰσφορῶν τῶν ἐν Μασσαλίᾳ ὁμογενῶν ἀνερχομένων εἰς τριακοσίας καὶ ἐπέκεινα χιλιάδας δραχμῶν, αἵτινες καὶ εἰσεπράχθησαν ἐν διαστήματι ὀλίγων ἡμερῶν τῇ ἐνεργείᾳ καὶ πρωτοβουλίᾳ τῆς κ. Σκουζέ Ἡ «Μασσαλία», περιέλαβε περὶ τὰς ἑκατὸν πενήκοντα κλίνας. Ἐν αὐτῷ διημέρευε μετὰ πρωτοφανοῦς ἐνδιαφέροντος περὶ πάντων μεριμνώσα ἡ κ. Σκουζέ, εὖρον δὲ τοιαύτην περιποίησιν οἱ τραυματῖαι, ὅσων δὲν θά ἦσκει νὰ παράσχη αὐτοῖς ἢ τρυφερωτέρᾳ ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ στοργῇ. Ζῶνται παραμένουσιν ἔτι αἱ ἐντυπώσεις ἄς ἀπεκοιμίσαι ἐπισκεφθέντες τὸ νοσοκομεῖον τῆς κ. **Σκουζέ.** Μία ἀστραπὴ καθαριότητος, ἐν θάμβος τάξεως καὶ εὐπροπειίας ἐπλανᾶτο εἰς τὰς αἰθούσας. Ὅλα καινούργιά, ὅλα τελειοτάτου συστήματος. Οἱ ἀσθενεῖς εἶχον παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τῶν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἕνα ἄγγελον παρηγορίας, εὐγενεῖς καὶ ἀβράς δεσποινίδας, αἵτινες πᾶσαν αἰτίαν τοῦ τραυματίου παρευθὺς ἐξετέλουν. Τὰς κλινωστρωμάς, τὰ ἐσώρροχα, τὴν τροφήν, τὰ φάρμακα τῆς «Μασσαλίας» θὰ ἤδυνάτο νὰ τὰ ζηλεύσῃ οἰονδήποτε εὐρωπαϊκὸν νοσοκομεῖον. Ἐναυλοῖ εἶνε εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν αἱ θερμαὶ ἐκφράσεις τῆς εὐγνωμοσύνης, ἄς ἐψιθύριζον τὰ ὄχρα χεῖλη τῶν τραυματιῶν, εὐλογοῦντα τὸ ὄνομα ὀλοκλήρου τῆς οικογενείας Σκουζέ. Διότι ἡ κ. Ἰσαβέλλα Σκουζέ, δὲν ἔμεινε μόνη· ἔσχε πολυτίμους συνεπικούρους τὸν σύζυγον αὐτῆς, καὶ τὴν προσφιλεστάτην καὶ πολυτίμων αἰσθημάτων κόρην τῆς δεσποινίδας Ἐλένης Σκουζέ.

Ἡ ἐν τῷ νοσοκομείῳ δραστὶς τῆς κ. Σκουζέ ἐξηκολούθησε καὶ μετὰ τὸν πόλεμον, μόνον δὲ ὅταν ἰάθησαν οἱ τραυματῖαι καὶ ἐκενώθησαν αἱ κλῖναι, τότε συγκατένευσε ν' ἀποσυρθῇ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ἡ κ. **Ἰσαβέλλα Σκουζέ** πρόκειται εὐγενέστατον παράδειγμα καὶ ἐπιβήθονον εἰς τὴν παρ' ἡμῶν κοινωνίαν, ἥτις νύττυχσε νὰ ἔχη τοιαύτας ἐπιφανεῖς δεσποινίδας. Ἡ δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς γυναικός, εἶπεν ἐπιφανῆς Γαλιᾶτης συγγραφεύς, εἶνε ἡ εὐσπλαγχνία. Ἡ κ. Ἰσαβέλλα Σκουζέ κατέκτισε τελείως καὶ δικαίως τὴν δόξαν ταύτην, καὶ ἤνωσε τὸν θρίαμβον τῆς δράσεώς της, τῆς φιλανθρωπῶν, τῆς ἀδαμάστου, μὲ τὴν ἔμφυτον τῆς ψυχῆς της ἀγαθότητα.

Κόρη ὑστερότοκος τοῦ ἐν ἔτει 1893 ἀποθανόντος Θεοδώρου Ἐμ. Ροδοκανάκη, τῆς ἐπιφανοῦς Χιακῆς οικογενείας, ἀνδρὸς μεγίστην ἀσκήσαντος ἐπιρροὴν ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ τῆς Μασσαλίας, διατελέσαντος δὲ καὶ προέδρου τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνικοῦ συλλόγου, ἡ Ἰσαβέλλα συνεχίζει τὰς φιλανθρώπων παραδόσεις τοῦ αἰδιίμου πατρός της, τοῦ εὐεργετήσαντος πλείστα τῆς πατρίδος του ἀγαθοεργὰ καταστήματα.

Ἀνεδείχθη ἥρωϊς τῆς ἀρετῆς, τὰ θύματα δὲ τοῦ πολέμου, ὅσα εἶχον τὸ εὐτύχημα νὰ νοσηλευθῶσιν εἰς τὸ ὑπὸ τῆς κ. **Ἰδ. Σκουζέ** ἴδρυθὲν νοσοκομεῖον θὰ ἀναμνησκῶνται αὐτῆς ἐφ' ὅρου ζωῆς μετὰ σεβασμοῦ, ὁ ὁποῖος προσήκει εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ εἰς τὴν εὐποιαν.

